

κοιλία πώποτ' ἔχοντες εἰλημμένοι εἰσὶ τοιοῦτον οὐδέν, οὔτε
 δελέατι χρῶνται πρὸς αὐτοὺς ζώων σαρκῖν, ἀλλὰ μάζῃ.
 Τρέφεται δὲ πᾶς κεστρεὺς φυκίοις καὶ ἄμμῳ. Ἔστι δ' ὁ μὲν
 κέφαλος, ὃν καλοῦσιν τινες χελῶνα, πρόσγειος, ὁ δὲ περαίαις
 5 οὐ· βόσκεται δ' ὁ περαίαις τὴν ἀφ' αὐτοῦ μύζαν· διὸ καὶ
 νῆστis ἐστὶν αἰεί. Οἱ δὲ κέφαλοι νέμονται τὴν ἰλύν· διὸ καὶ
 βαρεῖς καὶ βλεννώδεις εἰσὶν, ἰχθὺν δ' ὅλως οὐκ ἐσθίουσιν·
 διὰ τε τὸ ἐν τῇ ἰλύϊ διατρίβειν ἐξανακολυμβῶσι πολλάκις,
 ἵνα περιπλύνωνται τὸ βλέννος. Τὸν δὲ γόνον αὐτῶν οὐδέν
 10 ἐσθίει τῶν θηρίων, διὸ γίνονται πολλοί· ἀλλ' ὅταν αὐξη-
 θῶσι, τότε κατεσθίονται ὑπὸ *τε* τῶν ἄλλων ἰχθύων, καὶ
 μάλιστα ὑπὸ τοῦ ἀχάρνου. (3) Λαίμαργος δὲ μάλιστα τῶν
 ἰχθύων ὁ κεστρεὺς ἐστὶ καὶ ἄπληστος· διὸ ἡ κοιλία περιτεί-
 νεται, καὶ ὅταν ἦ μὴ νῆστις, φαῦλος. Ὅταν δὲ φοβηθῇ, κρύ-
 15 πτει τὴν κεφαλὴν ὡς ὅλον τὸ σῶμα κρύπτων. Σαρκοφαγῇ
 δὲ καὶ ὁ σινώδων, καὶ τὰ μαλάκια κατεσθίει. Πολλάκις δὲ
 καὶ οὗτος καὶ ἡ χάννη ἐκβάλλουσι τὰς κοιλίας, διώκοντες
 τοὺς ἐλάττους ἰχθύς, διὰ τὸ πρὸς τῷ στόματι τὰς κοιλίας
 τῶν ἰχθύων εἶναι καὶ στόμαχον μὴ ἔχειν. Τὰ μὲν οὖν, ὥσπερ
 20 εἴρηται, σαρκοφάγα μόνον ἐστὶν, οἷον δελφίς καὶ σινώδων
 καὶ χρύσοφρυς καὶ οἱ σελαχώδεις τῶν ἰχθύων καὶ τὰ μαλά-
 κια· τὰ δ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ νέμονται μὲν τὸν πηλὸν καὶ τὸ
 φῦκος καὶ τὸ βρύον καὶ τὸ καλούμενον καυλίον καὶ τὴν φυο-
 μένην ὕλην, οἷον φυκίς καὶ κωβίος καὶ οἱ πετραῖοι· ἡ δὲ
 25 φυκίς ἄλλης μὲν σαρκὸς οὐχ ἄπτεται, τῶν δὲ καρίδων.
 Πολλάκις δὲ καὶ ἀλλήλων ἄπτονται, καθάπερ εἴρηται, καὶ
 τῶν ἐλαττόνων οἱ μείζους. Σημεῖον δ' ὅτι σαρκοφαγοῦσιν·